

31/08/2020

שר הבריאות, מר יולי יואל אדלשטיין

שר האוצר, מר ישראל כץ

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

20015*

30472

30473

6891

עוד ועוד מספרים רצים לי בין הידיים בכל יום. אני לא פוגשת מטופלים ולא מדברת איתם, בדרך כלל אני גם לא זוכרת את השם הפרטי שלהם. כשהם מגיעים אלינו למעבדה הם כאילו הופכים להיות רק מספרי דגימות. אבל רק כאילו, כי מאחורי כל מספר כזה יש סיפור שלם.

20015 היא אישה שחלתה בסרטן השד, ועכשיו היא משתתפת במחקר ענק שבודק את הקשר שבין מוטציות גנטיות להתפתחות של סרטן. 94409 היא הבת שלה, גם היא נבדקה אצלנו והיא נשאית של אותה המוטציה כמו אמה. האבחון שלנו לא יכול למנוע את הסרטן, אבל בזכותו היא תהיה במעקב מתאים ועם הסימן הראשון שמשהו לא בסדר – היא תקבל טיפול מציל חיים.

30472 ו-30473 הם בעל ואישה. הבן הבכור והיחיד שלהם סובל ממחלה מולדת, והם הגיעו אלינו כדי שנגלה האם הם נשאים של המוטציה שגורמת למחלה. ואם כן? נוכל לעזור להם להביא ילדים בריאים לעולם, בתהליך שכולל הפריה חוץ גופית ובדיקה גנטית של העוברים.

6891 היא ילדה מתוקה עם תסמונת דאון, והיא הייתה אצלנו לפני כמה שנים בגלל החשש שהיא ירשה עוד מחלה גנטית. יום אחד אבא שלה התקשר אלינו עם דמעות בעיניים – מה הסיכוי שיש במעבדה דגימת דם ישנה שלה?

בשביל רובנו בדיקת דם היא פרוצדורה לא הכי נעימה, אבל תוך שתי דקות זה יעבור ונמשיך הלאה. בשביל הקטנטונת הזאת? זה סיוט שנמשך שעות. היא מפחדת להיכנס למרפאה, היא מפחדת שידקרו

אותה ואין ברירה אלא להחזיק אותה בכוח כדי שלא תשתולל ותפצע את עצמה, ובמשך שעות אחר כך היא תמשיך לבכות ולפחד.

אנחנו לא "אמורים" ללכת ולחפש דגימת דם ישנה כל כך, זה לא חלק מה"תפקיד" שלנו. אבל אחרי בקשה כזו? עצרנו הכול, ובמשך כ-40 דקות חיפשנו בכל מקיפי הדגימות. והיי, מצאנו! נשארה מבחנה אחת, עם כמות קטנה של דם. אבל זה מספיק, הפעם זה לגמרי לגמרי מספיק כדי לבצע את הבדיקות שצריך ולחסוך ממנה שעות איומות.

אני אוהבת את העבודה שלי. בכל יום אני זוכה לגעת בחיים של אנשים ולעזור להם להבין מאיזו מחלה הם סובלים ולקבל טיפול טוב יותר, או לעזור להם להביא ילדים בריאים לעולם.

יש לי תואר ראשון בביולוגיה מאוני' חיפה ותואר שני במדעי הרפואה מהטכניון. כדי לעשות את העבודה שלי בצורה הכי טובה, עברתי סטז' שנמשך שנה ומבחן רישוי ממשלתי. וגם עכשיו, אני כל הזמן ממשיכה ללמוד על מחלות נדירות שלא הכרתי, או להתנסות בשיטות בדיקה חדשות וטובות יותר.

כשאני מגיעה לעבודה בבוקר אני צריכה לשים את החיים הפרטיים שלי בצד. לא משנה אם לא ישנתי בלילה ואני גמורה מעייפות, אם אני במינוס בבנק או אם הבחור שיצאתי איתו בחודשיים האחרונים נפרד ממני. המטופלים שלי צריכים אותי, והם צריכים שאני אהיה מרוכזת ומפוקסת, שאני לא אטעה במספר הדגימה, בסוג הבדיקה שהם צריכים לעבור או בתוצאה שלה.

אבל העבודה הזו שאני כל כך אוהבת? קשה להתפרנס ממנה. עם שכר של בערך 35 ש"ח לשעה, אני מרוויחה בקושי 7,500 ש"ח לחודש. **ברוטו**. וזה לא ישתנה הרבה גם בעוד 10 ו-20 שנים. גם לא אם אני אעשה דוקטורט ופוסט-דוקטורט.

והעבודה הזו שאני כל כך אוהבת, היא שוחקת והיא מסכנת את הבריאות שלי. לפעמים העומס כל כך גדול שאין לי זמן לשבת לאכול, ואני בקושי מספיקה ללכת לשירותים. אני כל היום על הרגליים, עוברת מעמדת עבודה אחת לאחרת, יושבת כפופה כדי לטפל בדגימות. בכל יום אני עובדת עם חומרים מסוכנים – חומרים מסרטנים, חומרים שיכולים לפגוע בנשימה ובפוריות. דגימות ביולוגיות של אנשים שחולים במגוון של מחלות מדבקות (קורונה היא רק אחת מהאפשרויות, והיא לא בהכרח הכי מסוכנת).

כשאנחנו אומרים שהמעבדות הרפואיות נמצאות בקריסה – בדיוק על זה אנחנו מדברים. על אנשי ונשות מקצוע מדהימים ומדהימות, כולנו עם הכשרה אקדמית והמון ניסיון ואכפתיות. בכל המעבדות שלנו חסרים תקנים ואנחנו עובדים קשה יותר, ומרוויחים שכר נמוך מאוד. בכל המעבדות שלנו רוב העובדים הם אנשים מעל גיל 50 ו-60 שצפויים לצאת לפנסיה בשנים הקרובות, וזה כמעט בלתי אפשרי למצוא אנשים חדשים וצעירים שייכנסו לנעליים הגדולות האלה.

במשך שנים יש מאבק כדי לשפר את התנאים ואת המצב, ובמשך שנים המאבק הזה היה צנוע. דיונים עם האוצר ומשרד הבריאות, פה ושם איזו עצרת מחאה או ריאיון בתקשורת. ופעם אחת לפני שנה בדיוק – שביתת אזהרה של יום אחד. לא רק שזה לא עוזר, המצב שלנו רק הולך ומחמיר. ממש בעוד כמה רגעים ניכנס לעונת החורף, ואז העומס עלינו יכפיל וישלש את עצמו – ואנחנו מפחדים שלא נוכל לתת למטופלים שלנו את המענה שהם צריכים. אנחנו פשוט לא נצליח לעמוד בעומס של כל הבדיקות, והמשמעות היא שאתם המטופלים שלנו לא תקבלו את הטיפול המתאים.

אני רוצה לבקש סליחה מכל המטופלים שלי. אני יודעת שהשביתה הזו פוגעת בכם, משאירה אתכם בחוסר וודאות נוראי, מעכבת את הטיפול הרפואי שמגיע לכם. אבל אין לי ברירה אלא לשבות, כי אני

מאמינה שמגיע לי להרוויח שכר שהולם את הכישורים והמקצועיות שלי, וכי אני מאמינה שמגיע לכולנו לקבל מערכת בריאות ציבורית איכותית ומתפקדת. כזו שנותנת את הטיפול הטוב ביותר ולא משנה איך קוראים לה, כמה את מרוויחה ומאיזו מחלה אתה סובל.

* פרטי הדגימות וכל נתון מזהה שונו לחלוטין כדי לשמור על הפרטיות של המטופלים

מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"